भ० मधुषादित्यादि। पुनः कीदृशीं हेमरत्नलतामिव कल्पतरु लतामिव पुष्पां पवित्रां उत्तमामित्यर्थः हेमरत्नलतां कीदृशीं कार्त्स्न्येन मधुताभापन्नेन किञ्जल्केन पुष्पकेसरेण पिङ्गला ये भमरास्तैराकुलां व्याप्तां अत्रापि षाद्वर्ज्जनान्न षत्वं उल्लसत्कुसुमां राजत्पुष्पां॥ ८६॥

विलोचनाम्बु मुञ्चन्तीं कुर्व्वाणां परिसेसिचां। हृद यस्येव शोकाग्निसन्तप्तस्योत्तमव्रतां॥ ८७॥

ज०म० विलोचेत्यादि। विलोचनाम्बु अस्रु मुञ्चन्तीं विक्षिपन्तीं हृद यस्य शोकाग्निसन्तप्तस्य परिसेसिचां भृशं निर्व्वाणमिव कुर्व्वाणामैक्ष तेति पूर्व्वेण सम्बन्धः सिचेर्यङन्तात् स्त्रीलिङ्गे भावे अकारप्रत्ययः उपसर्गादित्यादिना अभ्यासव्यवायेऽपि प्राप्तस्य षत्वस्य सिचोय ङीति प्रतिषेधः उत्तमव्रतां पतिव्रतात्वात्॥ ८७॥

भ० विलोचनेत्यादि। विलोचनाम्बु मुञ्चन्तीं अस्रु क्षिपन्तीं शोक रूपाग्निसन्तप्तस्य हृदयस्य परिसेसिचां पुनःपुनरतिशयेन वा सेचनं कुर्व्वाणामिव अग्निनिर्व्वाणाय जलसेकः क्रियतइत्युत्प्रेक्षा सिचोयङ्लुकि संख्यादइति अः स्त्रियामाप् गीकइत्यादौ अयङ् सिचेति यङ्वर्ज्जनान्न षत्वं उत्तमव्रतां पतिव्रतात्वात् ईदृशीं मैथिलीमैक्षतेति सम्बन्धः॥ ८७॥

दृष्ट्वा तामभनग्वृक्षान् द्विषोघ्नन् परिसेधतः। परित स्तान् विचिक्षेप क्रुद्धः स्वयमिवानिलः॥ ८८॥